Tintín al país del vermut

D'esquerra a dreta, Soldevilla, Sucarrats i Martin, a l'aniversari de Tintin a Llibres Low Cost. Foto: N. FORNS.

No se sap si atrets per Tintín, pel vermut o les dues coses, el cas és que, ahir al migdia, Llibres Low Cost de Figueres es va farcir, literalment, de gent per celebrar el 87è aniversari del naixement de Tintín. S'hi presentava també el llibre Teoria i pràctica del vermut, dos temes que, a priori, no casaven gaire, si no fos que un dels coautors del llibre sobre el vermut, Josep Sucarrats, és un consumat tintinaire. A l'aniversari de Tintín, també hi eren el tintinòleg local Joan Manuel Soldevilla (autor del llibre Som i serem tintinaires) i Sergi Martin, coautor també del llibre sobre el vermut. Sembla que l'enllaç entre el vermut i Tintín acaba aquí, tot i que, durant una bona estona, els escriptors van fer les mil i una caramboles per lligar els dos temes: els còmics de Tintín i el vermut. Van trobar l'enllaç, és clar, amb les begudes alcohòliques, la gran passió del capità Haddock. En tot cas, va quedar clar que el lligam definitiu no és altre que la necessitat social que tenim de fer petar la xerrada amb els amics sobre els temes que ens apassionen, i si la xerrada es fa amb un vermut pel mig, que sempre ajuda a trencar el gel, la cosa ja és gairebé perfecta.

Paradoxalment, i tot i celebrar l'aniversari d'aquest periodista belga de còmic, a la llibreria, els fans del personatge no podien trobar pas ni un dels números de la saga de Tintín. “Toquem més llibres descatalogats i autors locals”, es mig excusava Abel Granda, copropietari de Llibres Low Cost, juntament amb Ester Marcos. És el quart any que la llibreria celebra l'aniversari, i l'Ester confessava davant els fans de Tintín que ella és més d'Astèrix. “Però un cop l'any, vaig a casa convençuda que Tintín mola més que Astèrix”, va dir entre les rialles del públic. També va observar que cada cop hi ha més gent a l'aniversari, i es preguntava si és que cada any hi ha més tintinaires o era que el vermut havia atret a la llibreria més gent del que era habitual. “Aquest és el ganxo, ho hem entès”, hi afegia rient.

Durant prop d'una hora, Sucarrats, Soldevilla i Martin van parlar del personatge i del vermut en totes les variants possibles. Al final, els amos de la llibreria van tenir la gentilesa de convidar al vermut, fet en una cooperativa de Garriguella, i acompanyat del clàssic sifó, patates xips, olives i ganxets. El tast no hauria fet les delícies d'Astèrix o Obèlix, més partidaris del senglar i d'àpats contundents, però segur que Tintín s'hauria integrat perfectament en la trobada, ja que, com van recordar els tintinaires de l'acte, el periodista belga es caracteritza per observar els costums d'allà on va des del respecte. “Tintín viatja, però no fa el préssec”, defensaven. Doncs això, que el periodista –que Sucarrats va descriure, inicialment, com un personatge pla i d'una certa candidesa– hauria observat els costums locals i hauria tastat el vermut (cosa que en 24 àlbums no ha fet), el que podria haver estat el detonant, perfectament, d'una nova aventura. Martín va recordar que el vermut s'ha tornat a posar de moda perquè és nostrat (una tradició heretada de pares i avis) i barat. En època de crisi, va remarcar, molts han optat per sacrificar els sopars i dinars per la versió més modesta de la trobada al migdia al bar.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-01-2016 Pàgina 20

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/931582-tintin-al-pais-del-vermut.html?piwik_campaign=rss&

piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui